

0142. Gdy się Chrystus rodzi

(Miod, 1843)

Gdy się Chry - stus ro - dzi, i na świat przy - cho - dzi,
 Ciem - na noc w ja - snoś - ci pro - mie - nis - tej bro - dzi;
 A - nio - ło - wie się ra - du - ją,
 Pod nie - bio - sy wy - śpie - wu - ją: Glo - ri - a, glo - ri - a,
 glo - ri - a in ex - cel - sis De - o!

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
 Aby do Betlejem czym prędzej pobiegli,
 Bo się narodził Zbawiciel, * Wszego świata Odkupiciel.
Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo!
3. "O niebieskie Duchy i posłowie nieba,
 Powiedzcież wyraźniej, co nam czynić trzeba;
 Bo my nic nie pojmujemy, * Ledwo od strachu żyjemy".
Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo!
4. "Idźcież do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone.
 W pieluszki powite, w żłobie położone:
 Oddajcie Mu pokłon Boski * On osłodzi wasze troski".
Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo!
5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli,
 Zaraz do Betlejem spieszno pobieźeli.
 I zupełnie tak zastali, * Jak anieli im zeznali.
Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo!
6. A stanawszy w miejscu pełni zdumienia,
 Iż się Bóg tak zniżył do swego stworzenia,
 Padli przed Nim na kolana * I uczcili swego Pana.
Gloria, gloria, gloria, in excelsis Deo!